सूत्रकारेण द्वादशरात्रे, चतुःपरिवर्तत इत्यनीकप्रकारेण उक्तः । द्वादशाहधर्मः स्वर्गफलश्च । तत्र श्लोकौ—

चत्वारिंशदहीनाश्च सूत्रकारेण चोदिताः ।
षट्तैत्तिरीयकेऽधीताः शिष्टाश्छन्दोगईरिताः ॥
त्र्यनीक(काया)विधिश्चायं वाचकः परिकल्प्यते ।
ईरितः सूत्रकारेण पौण्डरीकविधिस्ततः ॥

व्याख्यातमन्यत् । अश्वसहस्रमुत्तमेऽहनीति द्विरुक्तिः प्रश्नसमाप्त्यर्था ॥ ३६ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां प्रयोगचन्द्रिकायां सप्तदशप्रश्नेऽष्टमः पटलः ।

प्रयोगवैजयन्त्यास्तु मालायाः सूत्रसंस्थितेः ।
एकाहस्येह कृतो निर्णयः कौस्तुभो मणिः ॥
मध्यगो यज्ञवपुषस्तुष्टयेऽस्तु मयाऽर्पितः ।
गृह्णाति हि किमप्येष भक्तैर्यद्यत्ततः कृतम् ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां प्रयोगचन्द्रिकायां सप्तदशप्रश्नः । समाप्तः ।

अथाष्टादशप्रश्ने प्रथमः पटलः

उक्ता अहीना इदानीं सत्राण्यभिधीयन्ते—

द्वादशाहप्रजादीनि सत्राणि ॥ १ ॥

द्वादशरात्रादीनि सत्राणि (का० श्रौ० २४–१) इति कात्यायनः । रात्रिसत्राणीति नाम । तच्च द्वादशरात्रप्रभृतीनाम् । पूर्वपदप्रधानोऽयं बहुव्रीहिः । ननु ऋद्धिकामाः सत्रमासीरन् (जै० सू० ६–६–३) इत्यत्र विप्रा इति विशेषो न श्रूयते । तस्माद्वर्णत्रयस्य सत्राधिकार इति चेन्मैवम् । विप्राणामार्त्विज्यमिति परिभाषायां व्याख्यातम् । ऋत्विक्कार्ये यजमानाः सत्रे समाम्नाताः ' ये यजमानास्त ऋत्विजः ' इति । तस्माद्विप्राणामेव सत्रम् ॥ १ ॥

यानि पुरस्तात्संवत्सरादृवामयनप्रकृतीन्युत्तराण्युभयतोतिरात्राणि सत्राणि ॥ २ ॥

यानि सत्राणि । गवामयनस्य विधिर्विवक्षितस्तं विवक्षुः सर्वसत्राणां सामान्यं विधानमारभते—'सत्रेषु सर्वानध्वर्युर्दीक्षयेत्' (द्रा० श्रौ० ३–३–९) इति । तेषां द्वादशाहेन सत्रभूतेन कल्पो व्याख्यातः । यानि पुरस्तात्संवत्सरात् । गवामयनेनेतरेषाम् । उभयतोतिरात्राणि भवन्ति ॥ २ ॥

उपरिष्टादतिरात्रस्तृतीयः पञ्चदश उक्थ्यः ॥ ३ ॥

भवतीति शेषः ॥ ३ ॥

तथा कुण्डपायिनामयनम् ॥ ४ ॥

तृतीयं पञ्चदशरात्रं परिहाप्य कुण्डपायिनां च सत्रमिति सूत्रान्तरम् ॥ ४ ॥

तेषां द्वादशाहेन कल्पो व्याख्यातः ॥ ५ ॥

गतः ॥ ५ ॥

ऋतूनामेकादशरात्रेण प्रजाः सृजन्ते प्रजामवरुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ॥ ६ ॥

गतार्थः । अस्य चैकादशरात्रस्य सत्रलक्षणभूतयाऽपि चोदनया विधानात्सत्रत्वं द्रष्टव्यम् । नह्यत्र साध्यानां षड्रात्र इव धर्मातिदेशार्थेयमासि(मास्ति) चोदना । तद्वदत्रातिदेश्यानां धर्मविशेषाणामश्रवणात् । तस्मादयमृतूनामेकादशरात्रः सत्रम् । इतोऽन्ये शाखान्तरविहिता एकादशरात्रा अहीनाः । स एष तित्तिरिणा समाम्नातः—'ऋतवो वै प्रजाकामाः' (तै० सं० ७–२–६) इत्यादि ॥ ६ ॥

एतस्मिन्नृतूनामेकादशरात्रे प्रथममहर्विधत्ते—

ज्योतिरतिरात्रः ॥ ७ ॥

भवतीति शेषः । पूर्वं ज्योतिर्गौरायुरिति ज्योतिःशब्दाभिधेयो य एकाह उक्तस्तमेकाहमत्रातिरात्रसंस्थारूपं कुर्यादिति भावः ॥ ७ ॥

अथ द्वितीयादिसप्तमान्तान्यहानि विधत्ते—

पृष्ठ्यः षडहः ॥ ८ ॥

भवतीत्यत्रापि शेषः । द्वादशाहे द्वितीयदिनमारभ्य सप्तमान्तेषु दिनेषु रथंतरादिभिः षड्भिः पृष्ठैर्युक्तानि षडहानि विहितानि । तानि चास्माभिः साध्यानां षड्रात्रप्रसङ्गेनोदाहृतानि । तेषां संघः पृष्ठ्यः षडहः सोऽत्र कर्तव्यः ॥ ८ ॥

त्रयश्छन्दोमाः ॥ ९ ॥

भवन्ति । अष्टमदिनमारभ्य दशमान्तेषु दिनेषु ॥ ९ ॥

अतिरात्रः ॥ १० ॥

एकोनात्रिंशस्तोमयुक्तो योऽयमतिरात्र एकाहविशेषः सोऽयमत्रैकादशमहः । सर्व-स्तोमोऽतिरात्र उत्तममहरिति वचनाद्द्वादशाहे भवतीति भावः ॥ १० ॥

अथ त्रयोदशरात्रोऽभिधीयते--

द्वौ त्रयोदशरात्रौ ॥ ११ ॥

योऽयं त्रयोदशरात्रो विधास्यमान एष एव संपूर्णो द्वादशाहः । पूर्वस्माद्द्वादशाहा-देकादिनाधिक्येन फलाधिक्याद्दिनाधिक्ये सति केन साम्येन द्वादशाहत्वमिति चेत्—तदुच्यते । प्रायणीय उदयनीयश्चेत्युभयं द्वादशाहे यादृशं तादृशमेवात्रापीति द्विविध-स्याह्नः समानत्वाद्द्वादशाहत्वोपचारः ॥ ११ ॥

यं कामं कामयन्ते तमभ्यश्नुवते ॥ १२ ॥

यं मुख्ययजमानमुद्दिश्य कामयन्त इतर इत्यर्थः ॥ १२ ॥

अतिरात्रः पृष्ठ्यः षडहः सर्वस्तोमोऽतिरात्र-श्चत्वारश्छन्दोमा अतिरात्रः ॥ १३ ॥

षडहस्य च्छन्दोमानां मध्ये यदि कश्चिदन्यः सर्वस्तोमोऽतिरात्रोऽनुष्ठीयेत तदानीं द्वादशाहगतां क्लृप्तां संततां वाचमनुष्ठातारो विच्छिन्द्युः । तथा सति यजमानस्य वागुप-क्षयशीला स्यात् । अतस्तत्परिहाराय च्छन्दोमानामुपरि यदविवाक्यमहर्द्वादशाहगतं तदेवाहः सर्वस्तोमोऽतिरात्ररूपं कुर्यात् । तस्मिंश्च महाव्रतधर्मातिदेशाभिप्रायेण महाव्रत-शब्दप्रयोगः । संततामेव वाचमवरुन्धते (तै० सं० ७–३–३) इत्यादिशेषाच्च ॥ १३ ॥

द्वितीयं ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः ॥ १४ ॥

द्वितीयं पृष्ठ्यषडहम् ॥ १४ ॥

अतिरात्रो द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतम-तिरात्रः ॥ १५ ॥

भवतीति शेषः ॥ १९ ॥

अथ चतुर्दशरात्रोऽभिधीयते—

त्रयश्चतुर्दशरात्राः । यं कामं कामयन्ते तमभ्य-श्नुवते । अतिरात्रः पृष्ठ्यः षडह आवृत्तः पृष्ठ्यः षडहोऽतिरात्रः । सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति य एता उपयन्त्यतिरात्रः । पृष्ठ्यः षडहः पृष्ठ्यः षडह-स्त्रयास्त्रिंशारम्भणोऽतिरात्रो द्वितीयं ब्रह्मवर्च-सकामा उपेयुः । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुरूयहः पृष्ठ्यः षडह आयुर्गौर्ज्योतिरतिरात्रस्तृतीयं प्रति-

ष्ठाकामा उपेयुः। अतिरात्रो गौश्चाऽऽयुश्च द्वे अहनी द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ (ख० १) ॥ १६ ॥

भवन्तीति शेषः। प्रायणीयोदयनीययोर्मध्यवर्तीनि द्वादशसंख्याकान्यहानि विधत्ते—'यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवन्ति' (७–३–४) इति। रथंतरबृहद्वैरूपवैराजशाक्वररैवतसामसाध्यैः पृष्ठस्तोमैरुक्तान्यहानि पृष्ठानीत्युच्यन्ते। तेषामुक्तोऽनुक्रमः पराचीनत्वम्। विपरीतक्रमः प्रतीचीनत्वम्। तेन द्वैविध्येन लोकद्वयप्राप्तिः। एतमेवाऽऽरोहावरोहप्रकारं पुनः प्रशंसति—त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव समानानां भवन्ति (७–३–४) इति। त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविंशस्त्रिणवस्त्रयस्त्रिंश इत्येष स्तोमानां षट्स्विहाऽऽरोहक्रमः। त्रयस्त्रिंशस्त्रिणव एकविंशः सप्तदशः पञ्चदशस्त्रिवृदित्ययमवरोहक्रमः। एवं च सत्येषु द्वादशस्वहःसु मध्ये षष्ठसप्तमयोरह्नोर्नैरन्तर्येण त्रयस्त्रिंशस्तोमौ संपद्येते। तेन च यजमानाः साम्राज्यं गच्छन्ति। किंचैतावन्त्येषां स्तोमानामधिराजावर्वाचीनानां तत्रान्तर्भावात्। अतो यजमानाः सर्वेषामन्येषामधिराजा भवन्ति।

आदावेकोऽतिरात्रः। ततो ज्योतिर्गौरायुरित्यारोहरूपस्त्रिरात्रः। ततः पृष्ठ्यः षडहः। तत आयुर्गौर्ज्योतिरित्यवरोहरूपस्त्रिरात्रः। ततोऽतिरात्र इति ॥ १६ ॥

अथ पञ्चदशरात्रोऽभिधीयते—

चत्वारः पञ्चदशरात्राः ॥ १७ ॥

उच्यन्त इति शेषः ॥ १७ ॥

देवत्वं गच्छन्ति ॥ १८ ॥

सत्रिण इति शेषः ॥ १८ ॥

अमावास्यायां प्रायणीयोऽष्टम्यां महाव्रतम्। पौर्णमास्यामुदयनीय इतरथा युक्तं वोपेयुः॥ अतिरात्रः पृष्ठ्यः षडहो महाव्रतं पृष्ठ्यः षडहस्त्रयस्त्रिंशारम्भणोऽतिरात्रः ॥ १९ ॥ द्वितीयं याꣳस्तल्प उदके विवाहे वा मीमाꣳसेरन्। अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुरूयहः पृष्ठ्यः षडहो महाव्रतमायुर्गौर्ज्योतिरतिरात्रः। तृतीयं प्रतिष्ठाकामा उपेयुः। त्रिवृदग्निष्टोमो ज्योतिर्गौरायुरूयहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः। चतुर्थꣳ स्वर्ग-

कामा उपेयुः । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुरूयहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः । ऐन्द्रेण षोडशरात्रेण सर्वाभिजितीर्विजयन्तोऽभिपूर्वमन्नाद्यमायन्ति । एता एव समहाव्रताः ॥ २० ॥

पृष्ठ्यः षडहश्चत्वारश्छन्दोमा इत्येतानि दशाहान्यनुष्ठेयानि । अथाहर्विशेषा विधातव्याः । तत्राग्निष्टुदाख्यमेकमहः स्तुत्यैवोन्नीतविधिकमिति द्रष्टव्यम् । अग्निष्टुता पाप्मानं निरदहतेति स्तुतिः पूर्वमुदाहृता । अत ऊर्ध्वं त्र्यहं विधत्ते — ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवति (७–३–७) इत्यादि । पृष्ठ्यषडहगतान्यहानि विधत्ते— यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति (७–३–७) इत्यादि । आरोहरूपत्र्यहः पूर्वं विहितः । इदानीमवरोहरूपं त्र्यहं विधत्ते — पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्त्र्यहो भवति (७–३–७) इत्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥

सप्तदश रात्रोऽभिधीयते—

सप्तदशरात्रमन्नाद्यकामा उपेयुः । अतिरात्रो ज्योतिर्गौर्ज्योतिर्गौरायुः पञ्चाहः । द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ २१ ॥

सप्तदशरात्रेण यक्ष्ये, अन्नादो भूयासमिति । अथैतदीय्ष्वहःसु ज्योतिर्गौरायुरित्येवं विधमहां पञ्चकं पञ्चाहो भवति (७–३–८) इति विदधाति । द्विरावृत्ते त्र्यहे द्वितीयज्योतिर्वर्जितोऽवशिष्टः पञ्चाहः । अथ पृष्ठ्यं षडहं चतुश्छन्दोमांश्च पूर्ववद्व्याख्येयम् ॥ २१ ॥

अष्टादशरात्रं ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः । अतिरात्रोऽभिप्लवः षडहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ २२ ॥

अष्टादशरात्रेण यक्ष्यामहे ब्रह्मवर्चस्विनो भूयास्मेति । शेषं पूर्ववत् ॥ २२ ॥

एकान्नविंशतिरात्रेण । सर्वेषां पशूनामाधिपत्यं गच्छन्ति । एता एव समहाव्रताः ॥ २३ ॥

एकान्नविंशतिरात्रेण प्र प्रजया पशुभिर्जायन्ते (२३–२–१७) इत्यापस्तम्बः ॥ २३ ॥

विंशतिरात्रेण ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति । य एता उपयन्ति । अतिरात्रो गौश्चाऽऽयुश्च द्वे अहनी । अभिप्लवः षडहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ (ख० २) ॥ २४ ॥

विंशतिरात्रेण यक्ष्यामहे ब्रह्मवर्चस्विनो भूयासुरन्नादा भूयासुरिति च । यथा प्रथमत्र्यहो ज्योतिरादिक एवं द्वितीयतृतीयावपि ज्योतिरादिकौ । नत्वत्र कश्चिदप्यायुरादिकोऽस्ति । पूर्वोक्तेषु त्र्यहेषु योऽयमन्त्यत्र्यहो यश्च भावी त्र्यहस्तयोरुभयोर्मध्यवर्तित्वेन विवधसाम्यम् । अन्यच्च पूर्ववद्व्याख्येयम् ।

ननु—प्रतितिष्ठन्ति ह वा य एता रात्रीरुपयन्ति (जै० सू० ४–३–८) इति श्रुतम् । रात्रिशब्देन ज्योतिर्गौरायुरित्यादिवाक्योत्पादितानि सौत्या (त्या) नि कर्माण्युच्यन्ते । तदिदं रात्रिसत्रं स्वर्गार्थमुत प्रतिष्ठार्थमिति संशयः । तदर्थं च प्रतितिष्ठन्तीति किमयं फलविधिरुतार्थवाद इति ।

अपापश्लोकवत्तत्र वर्तमानापदेशतः ।
फलविध्यसमर्थत्वात्तद्वदेवार्थवादता ॥
अनादिष्टफलत्वेन तस्मात्स्वर्गफलार्थता ।
निर्देशात्तु प्रतिष्ठैव फलत्वेन विनम्यते ॥
जुहूवन्नैव कर्मैतन्निराकाङ्क्षं फलं प्रति ।
कल्पनीयं फलं तत्र विनामोऽध्याहृतेर्वरम् ॥

स्वर्गस्याध्याहारे तत्स्वरूपं तस्य च श्रुतकर्मसंबन्धः फलत्वं च कल्प्यम् । प्रतिष्ठायास्तु स्वरूपमेकवाक्यत्वं च क्लृप्तं फलत्वसिद्ध्यर्थं सन्नन्ततया विपरिणाममात्रं लघीयः । उपयन्तीत्यपि वर्तमानापदेशो विधिरूपेण विपरिणम्यते । यच्छब्दश्च व्यवहितान्वयः । तदयमर्थः—ये प्रतितिष्ठासन्ति त एता रात्रीरुपेयुरिति । एवं हि धर्ममात्रकल्पनालाघवमितरथा तु सर्वस्यैवार्थवादत्वात्सकल एव विध्युद्देशोऽप्रतिपन्नफलविशिष्टः कल्पनीयः । स्वर्गकामा एता रात्रीरुपेयुरिति कल्पितेऽप्यसौ प्रतिष्ठार्थवादे न सुखं संगच्छते । यस्मात्प्रतितिष्ठन्ति तस्मात्स्वर्गकामा उपेयुरिति किं केन संगच्छते । ततश्च यद्यप्यध्याहारः स्यात्तथाऽप्यर्थवादसंगत्यर्थं प्रतिष्ठैवाध्याहर्तव्येति प्रतिष्ठार्थता ॥ २४ ॥

अथैकविंशतिरात्रोऽभिधीयते—

द्वावेकविंशतिरात्रौ । यं कामं कामयन्ते तमभ्यश्नुवते । सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति । वसीयांसो

भवन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रः पृष्ठ्यः षडहस्त्रयः स्वरसामानो दिवाकीर्त्यमहस्त्रयः स्वरसामानः पृष्ठ्यः षडहस्त्रयस्त्रिꣳशारम्णोऽतिरात्रो निदाघ उपयन्ति सौमापौष्णं पशुमालभन्ते । मनोर्ऋचः सामिधेन्यो भवन्ति ॥ २५ ॥ द्वितीयेनोभयोर्लोकयोर्ऋध्नुवन्ति । अस्मिꣳश्चामुष्मिꣳश्च । य एता उपयन्त्यतिरात्रोऽभिप्लवः षडहोऽभिप्लवः षडहोऽतिरात्रः ॥ २६ ॥

तत्र तावदियमहःक्लृप्तिः—आदावतिरात्रः । ततः पृष्ठ्यः षडहः । ततः स्वरसामानस्त्रयोऽहर्विशेषाः । ततो दिवाकीर्त्यमेकमहः । पुनरपि त्रयः स्वरसामानः । पुनरपि पृष्ठ्यः षडहः । ततोऽतिरात्र इति । गतमन्यत् ॥ २५ ॥ २६ ॥

द्वाविꣳशतिरात्रं ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुस्त्र्यहोऽभिप्लवः । षडहो द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रः ॥ २७ ॥

पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥ २७ ॥

त्रयोविꣳशतिरात्रं प्रतिष्ठाकामा उपेयुरिति । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुः पञ्चाहोऽभिप्लवः। षडहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ २८ ॥

त्रयोविंशतिरात्रेण यक्ष्यामहे प्रतिष्ठार्थमिति । शेषं पूर्ववत् ॥ २८ ॥

द्वौ चतुर्विꣳशतिरात्रौ । यं कामं कामयन्ते तमभ्यश्नुवते । सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति । वसीयाꣳसो भवन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रो द्वावभिप्लवौ । द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः (ख० ३) ॥ २९ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रेऽष्टादशप्रश्ने प्रथमः पटलः ।

अत्र चत्वारस्त्र्यहा विज्ञेयाः । तावता विवक्षितसंख्यायाः पूरणात् ॥ २९ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां
प्रयोगचन्द्रिकायामष्टादशप्रश्ने प्रथमः पटलः ।

====

अथाष्टादशप्रश्ने द्वितीयः पटलः ।

अथान्यश्चतुर्विंशतिरात्रोऽभिधीयते—

सꣳसदा चतुर्विꣳशतिरात्रेण स्वर्गे लोके सीदन्ति। य एता उपयन्त्यतिरात्रश्चतुर्विꣳश उक्थ्य आरम्भणीयस्त्रिवृद्वा पृष्ठ्यः स्तोमः षडहः । अथ त्रयस्त्रिꣳशमहर्निरुक्तमुक्तमुपहव्यस्य तन्त्रे क्लृप्तं तस्य कण्वरथंतरं माध्यंदिने सवने यत्त्रयस्त्रिꣳशमहर्निरुक्तं त्रिणवे द्वे एकविꣳशे त्रिणवं त्रयस्त्रिꣳशमहर्निरुक्तं पृष्ठ्यः स्तोमः षडहः प्रत्यङ्त्रिवृदहर्निरुक्तं ज्योतिर्वैश्वानरोऽतिरात्रः ॥ १ ॥

अत्रेयमहःक्लृप्तिः सूत्रकारेण दर्शिता । यदिदमतिरात्ररूपं प्रथममहः सूत्रेऽभिहितं तज्ज्योतिरतिरात्रो भवतीति वाक्येनाऽऽम्नातम् । यत्त्वारम्भणीयरूपं द्वितीयमहस्तच्छाखान्तरगतम् । तृतीयमहरारभ्याष्टमान्तः पराग्रूपः पृष्ठ्यः षडहः । तत्र षष्ठमहस्त्रयस्त्रिंशरूपम् । यच्चाऽऽदित आरभ्य गणनायामष्टममहः । ततो नवममहरनिरुक्तं त्रयस्त्रिंशम् । स्पष्टलिङ्गैर्मन्त्रैर्गानं निरुक्तं तद्विपरीतमनिरुक्तम् । ततो दशममहर्निरुक्तं त्रयस्त्रिंशम् । त एतेऽष्टमनवमदशमा अहर्विशेषास्त्रयोऽवस्तादधोभागे वर्तमानास्त्रयस्त्रिंशाः । तत एकादशद्वादशत्रयोदशचतुर्दशाख्यान्यहानि त्रिणवैकविंशद्वयत्रिणवरूपाणि मध्यवर्तीनि पृष्ठानीत्युच्यन्ते । ततः पञ्चदशषोडशसप्तदशा अहर्विशेषास्त्रिसंख्याकाः परस्तादूर्ध्वभागे वर्तमानास्त्रयस्त्रिंशाः । तेषु त्रिषु मध्यमं निरुक्तं त्रयस्त्रिंशम् । तस्मादुपरितनं त्रयस्त्रिंशस्तोमयुक्तमनिरुक्तम् । सप्तदशसंख्यापूरकं दिनमारभ्य द्वाविंशतिदिनपर्यन्तमावृत्तः पृष्ठ्यः षडहः । अत एवायं प्रत्यङ्ङिति (७-४-२) निर्दिश्यते । तत ऊर्ध्वमुपान्तिममहस्त्रिवृदनिरुक्तं ज्योतिरग्निष्टोमरूपम् । तत ऊर्ध्वमतिरात्रोऽन्तिमः । एवं स्थिते सति एकादशादिचतुर्दशान्तान्मध्यवर्तिनोऽहश्चतुष्टयादध उपरिष्टाच्च ये त्रिसंख्याकास्त्रयस्त्रिंशास्तैरुभयतोऽवस्थितैर्दारिद्र्यहेतुं पाप्मानमपहत्य दैवीं सभां मध्यवर्तिनीं गच्छन्ति । यानि मध्यवर्तीनि चत्वारि पृष्ठाख्यान्यहान्येतान्येवात्र दैवी संसदित्युच्यते । तस्मादुभयतस्त्रयस्त्रिंशयुक्तान्यहानि कुर्यादिति विधिरुन्नेयः ।

अथाधोवर्तिषु त्रिषु त्रयस्त्रिंशेषु यो मध्यमो यश्चोर्ध्ववर्तिषु त्रिषु मध्यमस्तस्योभययविधस्य मध्यमस्यानिरुक्तत्वमिति भाष्यकृत् ।

उभयतोऽवस्थितानां त्रयस्त्रिंशानां मध्यवर्तिषु चतुर्ष्वहःसु कंचिद्विशेषं विधत्ते—

ऊर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्ति (७–४–२) इति । रथंतरबृहदाद्यनुक्रमगतानि पृष्ठस्तोत्राणि निष्पादनीयानि । तथा चतुर्विंशचतुश्चत्वारिंशाद्यनुक्रमगताश्छन्दोमा निष्पादनीयाः । यद्यपि त्रिणवैकविंशद्वयत्रिणवस्तोमैस्तान्यहानि निष्पाद्यानीति शाखान्तरानुसारेण सूत्रेऽभिहितम् । तथाऽप्यत्रवचनबलात्पवमानादिषु केषुचित्स्तोत्रेषु चतुर्विंशादयश्छन्दोमा अनुक्रमेण प्रयोक्तव्याः ।

उक्तेषु पृष्ठस्तोत्रेषु पर्यायेण सामद्वयमेव विधत्ते—‘ बृहद्रथंतराभ्याम् ’ (तै० सं० ७-४–२) इत्यादि पूर्ववद्व्याख्येयम् । अथोपान्त्यं त्रयोविंशमहर्विधत्ते —त्रिवृतोऽधित्रिवृतमुपयन्ति स्तोमानाꣳ संपत्त्यै प्रभवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवति (७–४–२) इत्यादि । आवृत्तः पृष्ठ्यः षडहस्त्रयस्त्रिंशादिस्त्रिवृदन्तः । तथा सति द्वाविंशे दिने त्रिवृत्स्तोमः प्राप्नोति । तस्मात्त्रिवृत्स्तोमयुक्तादह्नोऽप्यध्यूर्ध्वं त्रयोविंशदिने त्रिवृतमेवानुतिष्ठेयुः । तथा सति त्रिवृत्स्तोमस्य सांतत्यादेषां स्तोमानां संपत्तिर्भवति । सा च संपत्तिर्यजमानस्य पुत्रादिप्रभवाय संपद्यते । स च त्रिवृत्स्तोमयुक्ताहर्विशेषो ज्योतिष्टोमः कार्यः । सप्तसंस्थारूपोऽ (पेऽ) ग्निष्टोमः (मे) प्रथमसंस्थारूपं कुर्यादित्यर्थः ॥१॥

पञ्चविꣳशतिरात्रमन्नाद्यकामा उपेयुः । अतिरात्रो द्वावभिप्लवौ । द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ २ ॥

पञ्चविंशातिरात्रेण यक्ष्यामह इत्यादि ॥ २ ॥

षड्विꣳशतिरात्रं स्वर्गकामा उपेयुः । अतिरात्रो गौश्चाऽऽयुश्च द्वे अहनी द्वावभिप्लवौ । द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ ३ ॥

षड्विंशातिरात्रेण यक्ष्यामहे । स्वर्गं लोकमवाप्नवाम इत्यादि पूर्ववत् ॥ ३ ॥

सप्तविꣳशतिरात्रेणाऽऽदित्यलोकं जयन्ति एता एव समहाव्रताः ॥ ४ ॥

सप्तविंशतिरात्रेण यक्ष्यामहे आदित्यलोकजयार्थमिति । शेषं पूर्ववत् ॥ ४ ॥

अष्टाविꣳशतिरात्रं ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुरुयहो द्वावभिप्लवौ । द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ ५ ॥

अष्टाविंशतिरात्रेण यक्ष्यामहे ब्रह्मवर्चसमवाप्नवाम इत्यादि ॥ ५ ॥

एकान्नत्रिꣳशद्रात्रꣳ श्रीकामा उपेयुः । अतिरात्रो

ज्योतिर्गौरायुर्गौरायुः पञ्चाहो द्वावभिप्लवौ द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ ६ ॥

एकोनत्रिंशद्रात्रेण यक्ष्यामहे । श्रीकामार्थमित्यादि पूर्ववत् ॥ ६ ॥

त्रिंशद्रात्रमन्नाद्यकामा उपेयुः । अतिरात्रस्त्रयोऽभिप्लवा द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ (ख० ४ ॥) ७ ॥

त्रिंशद्रात्रेण यक्ष्यामहे अन्नाद्यकामार्थमित्यादि ॥ ७ ॥

एकत्रिंशद्रात्रेणाभिपूर्वमन्नाद्यमाप्नुवन्त्येता एव समहाव्रताः ॥ ८ ॥

एकत्रिंशद्रात्रेण यक्ष्यामहे । अन्नादा भूयासुरित्यादि ॥ ८ ॥

द्वात्रिंशद्रात्रं ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः । अतिरात्रो गौश्चाऽऽयुश्च द्वे अहनी । त्रयोऽभिप्लवाः । द्वादशाहस्य दहाहान्यतिरात्रः ॥ ९ ॥

द्वात्रिंशद्रात्रेण यक्ष्यामहे ब्रह्मवर्चसमवाप्नवाम इत्यादि ॥ ९ ॥

त्रयस्त्रिंशद्रात्रमृद्धिकामा उपेयुः । अतिरात्रस्त्रयः पञ्चाहा विश्वजिदतिरात्रस्त्रयः पञ्चाहा अतिरात्रः । द्वितीयेन यावद्वयेन सत्रेणर्द्धिमाप्नुवन्ति । तावता समृद्धिरतिरात्रोऽभिप्लवः षडहोऽतिरात्रोऽभिप्लवः षडहोऽतिरात्रोऽभिप्लवः । षडहो द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च । तृतीयं प्रतिष्ठाकामा उपेयुः । अतिरात्रस्त्रयः पञ्चाहा विश्वजिदातिरात्र एकः पञ्चाहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ १० ॥

त्रयस्त्रिंशद्रात्रेण यक्ष्यामहे, ऋद्धिमवाप्नवाम इति । समृद्धिविकलः । ज्योतिर्गौरायुरित्येवंविधो द्विरावृत्तत्र्यहो द्वितीयज्योतिर्विवर्जितः पञ्चाहः । अत्र प्रायणीयोदयनीययोरतिरात्रयोर्मध्यमे चातिरात्रे शस्त्राणि–'त्रीण्याश्विनानि भवन्ति' (तै० सं० ७–४–९) इति श्रुतेः । अन्यदहर्विश्वजिद्भवति, इति विधानात् । अत्र द्वादशाहशब्देन प्रायणीयोदयनीयौ वर्जयित्वाऽवशिष्टस्य दशरात्रस्य विवक्षां दर्शयति । गतमन्यत् ॥ १० ॥

चतुस्त्रिंशद्रात्रं ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुस्त्र्यहस्त्र्यहोऽभिप्लवाः । द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ (ख० ५) ॥ ११ ॥

संकल्पादिवाक्यं पूर्ववत् ॥ ११ ॥

पञ्चत्रिꣳशद्रात्रेण संवत्सरादाऽमुष्मादादित्यादन्नाद्यमवरुन्धते । य एता उपयन्ति । अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुर्गौरायुः पञ्चाहस्त्रयोऽभिप्लवाः । द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ १२ ॥

गतः ॥ १२ ॥

षट्त्रिꣳशद्रात्रꣳ स्वर्गकामा उपेयुः । अतिरात्रश्चत्वारोऽभिप्लवाः । द्वादशाहस्य दशाहान्यति रात्रः ॥ १३ ॥

सुवर्गं लोकं यन्ति (७-४-६) इत्याम्नानात् । प्रायणीयमहर्विधत्ते—'ज्योतिरतिरात्रो भवति' इत्यादि । अथोत्तराणि कानिचिदहानि विधत्ते—'षडहा भवन्ति' इति । ज्योतिर्गौरायुरायुर्गौर्ज्योतिरित्ययमेकोऽभिप्लवः षडहः । तादृशाः षडहा यावन्तोऽपेक्षितास्तावन्तोऽनुष्ठेयाः । तेषां संख्या चत्वारो भवन्ति इति । चतुर्भिः षडहैरत्रापेक्षिता संख्या पूर्यते । अथ पृष्ठ्यः षडहश्चत्वारश्छन्दोमा इत्येवंविधं द्वादशाहस्य दशरात्रम् । अथोदयनीयं विधत्ते—अतिरात्रावभितो भवत इति । प्रायणीयेन सह निर्देष्टुं द्विवचनम् ॥ १३ ॥

सप्तत्रिꣳशद्रात्रेणाऽऽदित्यं लोकं जयन्त्येता एव समहाव्रताः ॥ १४ ॥

षट्त्रिꣳशद्रात्रेण यक्ष्यामहे । आदित्यलोकजयार्थमित्यादिमहाव्रतान्ताः ॥ १४ ॥

अष्टत्रिꣳशद्रात्रेण ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः । अतिरात्रो गौश्चाऽऽयुश्च द्वे अहनी । चत्वारोऽभिप्लवाः । द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ १५ ॥

गतार्थः ॥ १५ ॥

एकोनचत्वारिꣳशद्रात्रेण सर्वेषां पशूनामाधिपत्यं गच्छन्ति । प्रजाकामा उपेयुरतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुरुत्र्यहश्चत्वारोऽभिप्लवा द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ १६ ॥

आधिपत्यं साम्राज्यम् । एकान्नचत्वारिंशद्रात्रेणानन्तां श्रियं जयन्तीत्येके ॥ १६ ॥

चत्वारिꣳशद्रात्रेण परमायां विराजि प्रतिष्ठां गच्छन्ति । एता एव समहाव्रताः ॥ (ख० ६) ॥१७॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रेऽष्टादशप्रश्ने द्वितीयः पटलः ॥

चत्वारिंशद्रात्रेण यक्ष्यामहे । परमां प्रतिष्ठां गच्छन्तीति श्रुतिश्च ॥ १७ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां प्रयोगचन्द्रिकायां सप्तदशप्रश्ने द्वितीयः पटलः

====

अथाष्टादशप्रश्ने तृतीयः पटलः ।

विधृतिरेकस्मान्न पञ्चाशो विपाप्मना भ्रातृव्येणाऽऽवर्तन्ते । य एता उपयन्त्यतिरात्रस्त्रयस्त्रिवृतोऽग्निष्टोमा अतिरात्रो दश पञ्चदशा उक्थ्याः षोडशिमद्दशममहरतिरात्रो द्वादश सप्तदशा उक्थ्या अतिरात्रः पृष्ठ्यः षडहोऽतिरात्रो द्वादशैकविंशा उक्थ्या अतिरात्रोऽयमतिरात्रः ॥ १ ॥

त्रिवृत्स्तोमयुक्ता अग्निष्टोमरूपा अहर्विशेषास्त्रयः कर्तव्याः । पञ्चदशस्तोमयुक्ता अहर्विशेषा दशसंख्याकाः कर्तव्याः । षोडशिस्तोत्रयुक्तं दशरात्रस्य दशममविवाक्यमेकमहः कार्यम् । सप्तदशस्तोमयुक्ता अहर्विशेषा द्वादशसंख्याकाः कार्याः । अथ षट्संख्याकान्यहानि—'पृष्ठ्यः षडहो भवति' (तै० सं० ७–४–७) इति विधिदर्शनात् । अथान्यानि कानिचिदहानि विधत्ते—'द्वादशैकविंशा भवन्ति' (७–४–७) इत्यादि । एकविंशस्तोमयुक्ता अहर्विशेषा द्वादश कर्तव्याः ॥ १ ॥

अथान्यानि कानिचिदहानि विधत्ते —

द्वितीयोऽयमेवैतेषां श्रीर्भवति । मित्रश्च वरुणश्च धाता चार्यमा चांशश्च भगश्चेन्द्रश्च विवस्वांश्चेत्येतासां देवतानामृद्धिमृध्नुवन्ति । वसीयांसो भवन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रः । द्वावभिप्लवौ । गोआयुषी द्वौ द्वावभिप्लवावभिजिच्च विश्वजिच्चातिरात्रावेकोऽभिप्लवः सर्वस्तोमो नव सप्तदशाश्चातिरात्रा द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतश्चातिरात्रश्च ॥ (ख० ७) ॥ २ ॥

तेषां यजमानानां श्रीः शोभा भवतीत्यर्थः । गतमन्यत् ॥ २ ॥

---

१ ख. घ. °त्रो गायत्रीषु जराबोधियमुष्णिक्षुष्टध्यमनुष्टप्सु नानदं बृहतीषु रथंतरपङ्क्तिषु रायोवाजीयं त्रिष्टुभि ह्लशनं जगतीषु कावमुद्यानि च्छन्दांस्युपयन्त्युपभ्रंशायमतिरात्रो द्वि° ।

आञ्जनाभ्यञ्जनीयस्तृतीयो यां न जानीयुर्यदा वाऽञ्जतेऽभि वाऽञ्जते शुभमेवाऽऽत्मन्दधते जानन्त्येनान् गौल्गुलवेन प्रातःसवने। सौगन्धिकेन माध्यंदिने सवने । पौतुदारवेण तृतीयसवने। य एता उपयन्त्यतिरात्रश्चत्वारोऽभिप्लवाः सर्वस्तोमोऽतिरात्रो नवरात्रगर्भश्च द्वावभिप्लवौ द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रो नवरात्रगर्भश्चतुर्थः । संवत्सरसंमिता संवत्सरस्य प्रसवं गच्छन्ति य एता उपयन्त्यतिरात्रश्चतुर्विंशश उक्थ्यश्चाऽऽरम्भणीयस्त्रिवृद्वौ द्वावभिप्लवौ पृष्ठ्यः षडहोऽभिजित्त्रयः स्वरसामानो दिवाकीर्त्यमहस्त्रयः स्वरसामानो विश्वजिदेकोऽभिप्लवः प्रत्यङ्गे आयुषी द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ (ख० ८) ॥ सवितुः ककुहः पञ्चमः सर्वस्य प्रसवं गच्छन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रस्त्रीणि त्रिवृन्त्यहान्यग्निष्टोममुखः षडहोऽधि यानि त्रीणि त्रिवृन्त्यहान्यग्निष्टोमावभित उक्थ्यं मध्ये तथैव नव पञ्चदशानि नव सप्तदशानि नवैकविंशानि द्वादशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च । ऋतूनां षष्ठं प्रतिष्ठाकामा उपेयुः । अतिरात्रश्चत्वारोऽभिप्लवा महाव्रतम् । द्वावभिप्लवौ द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रम् । इन्द्राग्न्योः सप्तमोऽत्यन्याः प्रजा भवन्त्योजिष्ठा भवन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रः । षडभिप्लवा महाव्रतं द्वावभिप्लवौ द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः ॥ (ख० ९) ॥ ३ ॥

अत्राऽऽञ्जनाभ्यञ्जनीयस्तृतीयो नवरात्रगर्भश्चतुर्थः सवितुः ककुहः पञ्चम ऋतुः षष्ठश्चैकोनपञ्चाशद्रात्रे प्रभेद इति भाष्यकृदभिप्रायः । गतार्थः ॥ ३ ॥

एकषष्टिरात्रेण यं कामं कामयन्ते तमभ्यश्नुवते सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति वसीयांसो भवन्ति । य एता उपयन्ति अतिरात्रश्च-

तुर्विंᳫश उक्थ्य आरम्भणीयस्त्रिवृद्वा त्रयोऽभिप्लवाः पृष्ठ्यः षडहोऽभिजित्त्रयः स्वरसामानो दिवाकीर्त्यमहस्त्रयः स्वरसामानोऽभिजित्त्रयस्त्रिंᳫशारम्भणः पृष्ठ्यः षडह एकोऽभिप्लवः प्रत्यङ्गो आयुषी द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ ४ ॥

सर्वां समस्तामृद्धिं प्राप्नुवन्ति वसीयांसो धनवन्तो भवन्ति । एकषष्टिरात्रेण यक्ष्यामहे वसुमन्तो भूयास्मेत्यादि । द्वादशाहवत्सौत्रामण्यन्तं समानम् ॥ ४ ॥

देवानाᳫं शतरात्रेण देवत्वं गच्छन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुस्त्र्यहश्चतुर्दशाभिप्लवाः द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्चाभिप्रयन्तः समानत्र वा तिष्ठन्तोऽभिषुण्वन्ति ॥ (ख० १०) ॥ ५ ॥

देवानां शतरात्रमिति कर्मनामधेयम् । संकल्पादि सौत्रामण्यन्तं पूर्ववत् ॥ ५ ॥

आदित्यानामयनेनैषु लोकेषु प्रतितिष्ठन्ति ॥ ६ ॥

आदित्यानामयनमिति संज्ञा सत्रस्य ॥ ६ ॥

गवामयनेन व्याख्यातम् ॥ ७ ॥

गवामयनेन प्रकारेण ॥ ७ ॥

सर्वेऽभिप्लवा मासां मध्ये पृष्ठ्यः पञ्चदशास्त्रिवृतोऽभिप्लवाः ॥ ८ ॥

संवत्सरप्रभृतीनि यानि यानि सत्राणि तानि गवामयनप्रकृतीनि भवन्ति । संवत्सरसामान्यात्तद्गुणदर्शनाच्च (का० श्रौ० २९--११०) । दृश्यन्ते हि तेषु गवामयनिका गुणाः । अथ यत्पृष्ठ्यᳫं षडहमुपयन्ति । यदभिप्लवᳫं षडहमुपयन्ति, इति । तत्राभिप्लवास्त्रिवृत्पञ्चदश स्तोमा भवन्ति गवामयने हि पृष्ठ्यान्ता मासा इह पृष्ठ्यमध्या भवन्ति ॥ ८ ॥

अभिजितः स्थाने त्रिवृद्बृहस्पतिसवः ॥ ९ ॥

भवतीति शेषः ॥ ९ ॥

विश्वजितः स्थाने पञ्चदश इन्द्रस्तोमः ॥ १० ॥

अत्रापि भवतीति शेषः ॥ १० ॥

पृष्ठाभिप्लवावुपेत्य व्यूढा अग्निष्टोमास्त्रिवृत उद्भि-द्बलभिद्भ्यामिति । ऊ(द्व्यू)नो मास उत्तमे संभार्येऽभिप्लवति । यां मध्ये षष्ठ्यः पडह ऊर्ध्वे गोआयुषी ॥ ११ ॥

पूर्ववद्व्याख्येयम् ॥ ११ ॥

छन्दोमा दशरात्रः ॥ १२ ॥

भवतीति शेषः । दशरात्रस्य च्छन्दोमदशाह इति कात्यायनः ॥ १२ ॥

प्रत्यङ्ङष्टाचत्वारिꣳशं चतुश्चत्वारिꣳशं षट्त्रिꣳशं द्वात्रिꣳशं त्रिꣳशं द्वे अष्टाविꣳशे पञ्चविꣳशं चतु-र्विꣳशमविवाक्यं दशमं महाव्रतमुदयनीयश्चातिरात्र इति ॥ १३ ॥

प्रत्यङ्ङष्टाचत्वारिंशं चतुश्चत्वारिंशं षट्त्रिंशं द्वात्रिंशं त्रिंशं द्वे अष्टाविंशे पञ्चविंशं चतुर्विंशम् । महाव्रतोदयनीयाभ्यामिति द्व्यूनो मासः पूर्यते (आप० श्रौ० २३-९-१०) इत्यापस्तम्बः ॥ १३ ॥

अङ्गिरसामयनꣳ स्वर्गकामा उपेयुः ॥ १४ ॥

अङ्गिरसामयनमिति सत्रसंज्ञा ॥ १४ ॥

आदित्यानामयनेन व्याख्यातम् ॥ १५ ॥

तदादित्यानामयनवद्भवति ॥ १५ ॥

सर्वेऽभिप्लवा मासाः पुरस्तात्पृष्ठ्याः प्राग्विषुवत उपरिष्टात्पृष्ठ्या ऊर्ध्वं विषुवतश्छन्दोमा दशरात्रः । ऊर्ध्वꣳ स्तोमः पञ्चविꣳशं द्वे अष्टाविꣳशे त्रिꣳशं द्वात्रिꣳशꣳ षट्त्रिꣳशं चत्वारिꣳशमष्टाचत्वारिꣳशं चतुश्चत्वारिꣳशमष्टाचत्वारिꣳशं चतुर्विꣳशमविवाक्यं दशमं महाव्रतमुदयनीयं चातिरात्र इति ॥ १६ ॥

त्रिवृतोऽभिप्लवा भवन्ति । मासाः पुरस्तात्पृष्ठ्या भवन्ति प्राग्विषुवत ऊर्ध्वं विषुवत उपरिष्टात्पृष्ठ्याः पञ्चदशिनः ; छन्दोमदशरात्र ऊर्ध्वं स्तोमश्चतुर्विंशं पञ्चविंशं द्वे अष्टा-विंशे त्रिंशं द्वात्रिंशं षट्त्रिंशं चत्वारिंशमष्टाचत्वारिꣳशं चतुश्चत्वारिंशमष्टाचत्वारिंशम् । महाव्रतोदयनीयाभ्यामिति द्व्यूनो मासः पूर्यते । अथैकेषाम्—पृष्ठ्या आक्ष्यन्ति चाऽऽ-

दित्यानामयनमभिप्लवा आक्ष्यन्ति चाङ्गिरसामयनम् । यदन्यत्पृष्ठ्याभिप्लवेऽभ्यस्तान्याक्ष्यन्तात्याचक्षते (भ० श्रौ० २३-९-१६) इति भरद्वाजश्चाऽऽह ॥ १६ ॥

दृतिवातवतोरयनेनेन यं कामं कामयन्ते तममभ्यश्नुवते सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति वसीयाꣳसो भवन्ति । य एता उपयन्त्यतिरात्रः ॥ (ख० ११) ।' १७ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रेऽष्टादशप्रश्ने तृतीयः पटलः ॥

दृतिवातवतोरयनमिति सत्रस्य संज्ञा । संकल्पादि पूर्ववत् ॥ १७ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां प्रयोगचान्द्रिकायामष्टादशप्रश्ने तृतीयः पटलः ॥

अथाष्टादशप्रश्ने चतुर्थः पटलः ॥

त्रिवृता मासं पञ्चदशेन मासꣳ सप्तदशेन मासमेकविꣳशेन मासं त्रिणवेन मासं त्रयस्त्रिꣳशेन मासम् । एत एवोत्तरे मासास्त्रयस्त्रिꣳशारम्भणस्त्रिवृदुत्तमा अतिरात्रः ॥ १ ॥

अतिरात्रावभितः । त्रिवृता मासं पञ्चदशेन मासं त्रयस्त्रिꣳशेन मासम् । अथ विषुवन्महाव्रतं वेत्यास्तम्बेऽपि विकल्पः । एत एवोत्तरे मासास्त्रयस्त्रिंशारम्भणास्त्रिवृदुत्तमाः । तत्रैकैकेन पृष्ठ्यस्तोमेन मासं नयेत् । पृष्ठ्यस्तोमाश्च त्रिवृदादयः । एवं ह्यत्र श्रूयते—त्रिवृता मासं पञ्चदशेन मासं सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासं त्रिणवेन मासं त्रयस्त्रिꣳशेन मासमिति मैत्रायणीयश्रुतिः । अतस्त्रिवृदादिभिरेकाहैर्मासं मासं नयेदिति । तदुक्तं कात्यायनाचार्येण—' एकाहास्तच्छब्दात् ' (का० श्रौ० २९-१२९) इति । तेषां शब्दस्तच्छब्दः सत्राभिधायक उपलभ्यते पृष्ठ्यस्तोमशब्दोऽपि चैकाहानामेव वाचक उपलभ्यते । पृष्ठ्यस्तोमशब्दास्त्रिवृदादयः । ननु च स्तोमेष्वपि दृश्यते पृष्ठ्यस्य षडहस्य स्तोमाः पृष्ठ्यस्तोमा इति स्तोमेष्वपि भवति । नैतदेवम् । पृष्ठ्यस्तोमशब्दः प्रत्यस्तमितावयवार्थवृत्तितयाऽश्वकर्णादिवदेकाहानां वाचक इति । स्तोमेषु पुनः षष्ठीं कल्पयित्वा समासलक्षणेन तल्लोपेन च स्तोमेन प्रवृत्तिः । न च तन्न्याय्यम् । तस्मात्पृष्ठ्यस्तोमशब्द एकाहानां वाचक इति । एवं प्राप्ते ब्रूमः—

नानाहानि वा संघातशब्दात् (का० श्रौ० २९-१२६) इति । वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ नानाहानि वा । यान्यन्वयप्राप्तानि तेषु स्तोमविधानं त्रिवृता स्तोमेन मासं

पञ्चदशस्तोमेन मासमित्येवमादि । कुत एतत्–संघातशब्दो यत्र भवति तत्रैकाहवचने त्रिवृद्भवति, स च मासमिति वाक्यं भिद्यते । अथ पुनर्यो मासः स त्रिवृता स्तोमेनेति नैष दोषो भवति ॥ १ ॥

कुण्डपायिनामयने मासं दीक्षिताः २ ॥

भवन्तीति शेषः । कुण्डपायिनामयनमिति सत्रस्य संज्ञा ॥ २ ॥

राजानं क्रीत्वोपनह्य द्वादशभिरुपसद्भिश्चरित्वा हविर्यज्ञमासैर्यजन्ते ॥ ३ ॥ मासमग्निहोत्रं जुहोति ॥ ४ ॥

प्रायणीयया प्रचर्य राजानं क्रीत्वोपनह्य निदधाति । द्वादशभिरुपसद्भिश्चरित्वा हविर्यज्ञैर्यजन्त इति । सोमोपगूहनं कृत्वा यानि सुत्यास्थानानि तेष्वग्निहोत्रहोमः । अग्निहोत्रं च सायमारम्भं प्रातरपवर्गम् । तत्र द्वावपि होमौ फलैक्यात्तन्त्रेणोपक्रमितव्यौ । प्रधानस्य तु भेदः–'अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः संसृष्टिर्वा' (इत्यादि) गार्हपत्यकार्यं तत्र प्राजहित एव न शालामुखीये । ज्योतिष्टोमे हि 'न जुहोति न पचती-त्यादिनिषेधोऽपि ।

ननु कुण्डपायिनामयनेऽग्निहोत्रे किं प्राजहिते मुख्ये गार्हपत्ये श्रपणमुत शालामुखीय इति संशये चोदकप्राप्ते शालामुखीये स्यात् 'ज्योतिष्टोमे हि शालामुखीय एवात ऊर्ध्वं गार्हपत्यो भवति' इति शालामुखीये गार्हपत्यकार्ये विहितश्चोदकपरम्परया कुण्डपायिनामयने प्राप्तस्तस्मात्तत्र श्रपणम् । सत्यम् । चोदकादेवम् । अग्निहोत्रनामधेयात्तु नैमित्तिकाग्निहोत्रवन्मुख्य एव गार्हपत्ये श्रपणं प्रापितं तच्चोदकाद्बलीय इत्युक्तम् । केचित्तु–कृत्वाचिन्तामाहुः । असत्यपि नामधेये 'गार्हपत्ये हवींषि श्रपयति' इत्यस्यानारभ्यवादस्य सर्वार्थत्वादुपदेशतः प्राप्तः प्राजहितश्चोदकप्राप्तं शालामुखीयं बाधत इति । तत्तु नैवम् । अनारभ्यवादस्य हविःश्रपणद्वारकत्वात्कुण्डपायिनामयने च हविःश्रपणस्याश्रुतत्वात्प्रकृतितः प्राप्यमाणस्य सहैव प्राजहितेन प्राप्तेर्द्विरुक्तत्वान्नोपदेशसंभवः । तस्मान्नाम्नैव प्राजहितप्राप्तिः ।

ननु सिद्धं नाम्नः प्राबल्यं सप्तमे । सत्यम् । इह तु प्रसङ्गनिराकरणार्थं सूत्रम् । शालामुखीयस्तावदस्मिंस्तन्त्रे चोदकेन सर्वगार्हपत्यकार्याय प्रवृत्तः स एव प्रसङ्गादग्निहोत्रश्रपणमपि साधयिष्यति, विनाऽपि तादर्थ्येनेति शङ्का सेयं निराक्रियते । अन्यार्थस्य नामप्राप्तेन प्राजहितेन बाधितत्वादिति पूर्ववत्साद्गुण्यसंभवे वैगुण्यानाश्रयणादित्यस्यैव न्यायस्य प्रपञ्चोऽयम् । (जै० सू० १२–१–६) ॥ ३ ॥ ४ ॥

मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजन्ते ॥ ५ ॥

दर्शपूर्णमासाभ्यां मासमिति कात्यायनभरद्वाजौ ॥ ५ ॥

मासं वैश्वदेवेन मासं वरुणप्रघासैर्मासꣳ साकमेधैः मासꣳशुनासीरीयेण। त्रिवृता मासं पञ्चदशेन मासमेकविꣳशेन मासं त्रिणवेन मासमष्टादश त्रयस्त्रिꣳशान्यहानि द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चातिरात्रश्च ॥ ६ ॥

पृथङ्मासाश्चातुर्मास्यपर्वण्यभिनीयन्ते (मा० क० १–३–८) वैश्वदेवेन मासं वरुणप्रघासैर्मासं साकमेधैर्मासं शुनासीरीयेण मासमिति श्रुतेः ।। ६ ॥

सर्वेण यज्ञेन यजन्ते ॥ ७ ॥

यज्ञं व्याख्यास्याम इति न्यायवदेकवचनेन सर्वयज्ञोपलक्षणत्वाच्च ॥ ७ ॥

सर्वे भवन्ति ॥ ८ ॥

हविर्यज्ञसंस्थाः सोमसंस्थास्तद्विकृतयश्च भवन्तीति । मासमिति सर्वत्र ॥ ८ ॥

अत्सरुकैश्चमसैर्भक्षयन्ति ॥ ९ ॥

अत्सरुका अवृन्तकाः कुण्डप्रतिरूपा वृत्ताकारास्तदुक्तं कात्यायनेन—अत्सरुकाः कुण्डप्रतिरूपाश्चमसाः (का० श्रौ० २९–१४) इति । भवन्तीति शेषः ॥ ९ ॥

यो होता सोऽध्वर्युः स पोता य उद्गाता। स नेष्टा सोऽच्छावाको यो मैत्रावरुणः स ब्रह्मा। स प्रतिहर्ता। यः प्रस्तोता स ब्राह्मणाच्छꣳसी स ग्रावस्तुद्यः प्रतिप्रस्थाता सोऽग्नीत्स उन्नेता गृहपतिर्गृहपतिः सुब्रह्मण्यः सुब्रह्मण्यः ॥ १० ॥

अत्सरुकैश्चमसैर्भक्षयन्तीत्यन्वयः ॥ १० ॥

तपस्विनामयने संवत्सरं दीक्षाः। संवत्सरमुपसदः। संवत्सरꣳ सुत्याः ॥ ११ ॥

भवन्तीति शेषः । चतुरश्चतुरो मासानेकैकेनोपसन्मन्त्रेण जुहोति । अनुपसदमग्निं चिनोति । द्वौ द्वौ मासावेकैका चितिः । चतुर उत्तमाः । चतुस्तनं त्रिस्तनं द्विस्तनमेकस्तनमिति त्रींस्त्रीन्मासान्व्रतानि । संवत्सरं प्रसुताः (आप० श्रौ० २३–११–३ । ७) इत्यापस्तम्बीये विशेषः । तपस्विनामयसत्रनाम । तत्र दीक्षाः संवत्सरं भवन्ति उपसदः सुत्याश्च ॥ ११ ॥

प्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरं प्रजया पशुभिर्जायन्ते ॥ १२ ॥

प्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरेण प्रजापतेर्ऋद्धिमृध्नुवन्ति, इत्यापस्तम्बीये विशेषः ॥ १२ ॥

य एतदुपयन्ति त्रयस्त्रिवृतः संवत्सरास्त्रयः पञ्च-
दशास्त्रयः सप्तदशास्त्रय एकविꣳशाः ॥ १३ ॥

प्रजापतिसत्रमिति संज्ञा ॥ १३ ॥

एतदेव नैमिषीयाणां (स्वर्गकामा उपेयुः । नव
त्रिवृतः संवत्सरा नव पञ्चदशा नव सप्तदशा
नवैकविꣳशाः) शाक्यानाꣳ षट्त्रिꣳशत्संवत्सरं
तरसपुरोडाशमगस्त्यगृहपतिकम् ॥ १४ ॥

शाक्यानामयनमिति संज्ञा सत्रस्य । तत् षट्त्रिंशं संवत्सरं भवति । तत्र तरसमयाः पुरोडाशा भवन्ति । मांसमया इत्यर्थः ॥ १४ ॥

काप्याध्वर्यवꣳ सꣳस्थिते सꣳस्थितेऽहनि गृहपति-
र्मृगयां प्रयाति ॥ १५ ॥

गृहपतिर्मुख्ययजमानः ॥ १५ ॥

स यान्मृगान्हन्ति । तेषां तरसाः पुरोडाशा भवन्ति ॥ १६ ॥

सर्वत्राविशेषादिति पूर्वपक्षः । सवनीया वा बहुश्रुतेरिति सिद्धान्तः ॥ १६ ॥

नव त्रिवृतः संवत्सरा नव पञ्चदशा नव सप्तदशा
नवैकविꣳशाः ॥ १७ ॥

भवन्तीति शेषः ॥ १७ ॥

एतेन ह वै शाक्यो गौरवीतिः सर्वामृद्धिमृध्नो-
त्सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति । वसीयाꣳसो भवन्ति । य
एतदुपयन्ति ॥ १८ ॥

ह वै शब्दो निश्चयार्थे निपातः । तरसपुरोडाश आर्ध्नोद्देवलोके च मनुष्यलोके चर्द्धिमृध्नुवन्ति (२३-११-१४) इत्यापस्तम्बः ॥ १८ ॥

पञ्चविꣳशतिस्त्रिवृतः संवत्सराः पञ्चविꣳशतिः
पञ्चदशाः पञ्चविꣳशतिः सप्तदशाः पञ्चविꣳशति-
रेकविꣳशाः ॥ १९ ॥

शाक्यो गौरवीतिः सत्रमिति वैखानसः ॥ १९ ॥

---

१ ग शाक्त्यो गौ॰ ।

अग्नेः सहस्रसाध्येन सर्वस्य प्रसवं गच्छन्ति । य एतदुपयन्त्यतिरात्रः सहस्रनामानि त्रिवृतोऽ-ग्निष्टोमोऽतिरात्रः ॥ २० ॥ (ख० १२) ॥

साध्यानामयनं सत्रं तच्छतसंवत्सरं भवति । तदाह कात्यायनः— ' शतसंवत्सर॰ साध्यानाम् ' (२४–१७९) इति ॥ २० ॥

त्रीणि सारस्वतानि ॥ २१ ॥

सत्राणि भवन्तीत्यर्थः ॥ २१ ॥

कानि पुनस्तानि—

मित्रावरुणयोः प्रथमम् । इन्द्राग्न्योर्द्वितीयम् । अर्यम्णस्तृतीयम् ॥ २२ ॥

स्पष्टम् ॥ २२ ॥

सरस्वत्या उपमज्जकेन दीक्षन्ते ॥ २३ ॥

ये सत्रिण इत्यर्थः ॥ २३ ॥

अमावास्यायां प्रायणीयमहस्तदहर्वत्सानपाकुर्वन्ति ॥ २४ ॥

प्रायणीयया प्रचर्य राजानं क्रीत्वोपनह्य निदधाति । द्वादशभिरुपसद्भिश्चरित्वा प्राय-णीयमतिरात्रमुपेत्य तदहर्वत्सानपाकुर्वन्तीति सूत्रान्तरम् ॥ २४ ॥

सꣳस्थितेऽतिरात्रे सांनाय्येन यजन्ते ॥ २५ ॥

संस्थिते प्रायणीये सांनाय्येन यजन्त इति ॥ २५ ॥

तस्मिन्सꣳस्थितेऽध्वर्युः शम्यां परास्यति ॥ २६ ॥

शम्यां प्राचः परास्यति ॥ २६ ॥

सा यत्र निपतति तद्गार्हपत्यः । ततः षट्त्रिꣳश-त्प्रक्रमेष्वाहवनीयम् ॥ २७ ॥

सा शम्या यत्र निपतति तद्गार्हपत्यायतनं भवति । तस्मात् षट्त्रिꣳशतं प्राचः प्रक्र-मान्प्रक्रामति । तदाहवनीय इत्यापस्तम्बः ॥ २७ ॥

चक्रीवन्ति सदोहविर्धानान्याग्नीध्रश्च ॥ २८ ॥

भवन्त्यन्यथा गमनासंभवात् ॥ २८ ॥

उलूखलबुध्नो यूपः प्रकृष्य उपोप्त एव ॥ २९ ॥

उलूखलमिव बुध्नो यूपस्य भवति । स च प्रकृष्यते न निखन्यते ॥ २९ ॥

नोपरवान्खनन्ति ॥ ३० ॥

---

१ ख. अनशने ।

प्रतिषेधात् ॥ ३० ॥

त एतमापूर्यमाणपक्षममावास्येन यजन्ति ॥ ३१ ॥

अमावास्येन हविषा यजन्ति ॥ ३१ ॥

पौर्णमास्यां गोष्टोम उक्थ्यो रथंतरसामा ॥ ३२ ॥

रथंतरसामस्थाने बृहत्सामानमुपयन्तीत्यापस्तम्बः ॥ ३२ ॥

तस्मिन्सꣳस्थिते पौर्णमासेन यजन्ते ॥ ३३ ॥

तस्मिन्पौर्णमास्यामित्यर्थः ॥ ३३ ॥

त एतमपरपक्षं पौर्णमासेन यजन्ति ॥ ३४ ॥

अपरपक्षः कृष्णपक्षः । पौर्णमासेन हविषा यन्तीत्यापस्तम्बः ॥ ३४ ॥

अमावास्यायामायुष्टोम उक्थ्यो बृहत्सामैवं विपर्यासयन्ति ॥ ३५ ॥

'अमावास्यायामायुष्टोमं रथंतरसामानमुपयन्ति ' इत्यापस्तम्बः ॥ ३५ ॥

सरस्वत्या दक्षिणेन तीरेणाऽऽक्रोशन्तो यान्ति ॥ ३६ ॥

त एवमेव व्यत्यासं सरस्वत्या दक्षिणेन कूलेनाऽऽक्रोशन्तः प्राञ्चो यान्ति या सरस्वत्याख्या नदी तया सह तत्तीरे प्रतिदिनं गच्छेयुरिति भाष्यकृत् । उत्साहातिशयेन क्रियमाण उच्चतमो ध्वनिराक्रोशस्तं कुर्वन्तो गच्छेयुः ॥ ३६ ॥

दृषद्वत्या अप्यये ऽपोनप्त्रीयं चरुं निरुप्याभियन्ति ॥ ३७ ॥

दृषद्वत्यप्यये प्रदेशे चरुर्भवति ॥ ३७ ॥

गवां दशसु शते [1]वर्षभमुत्सृजन्ति ॥ ३८ ॥

दशसु गोषु शते वृषभमुत्सृजन्ति ॥ ३८ ॥

यदा दशशतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानम् । यदा शतꣳ सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानम् । यदैषां गृहपतिर्म्रियतेऽथैकमुत्थानम् । यदा वा सर्वे ज्यानिं जीयन्त्यथैकमुत्थानम् । यदा प्लक्षं प्रस्रवणं प्राप्नुवन्त्यथैकमुत्थानम् । प्लक्षं प्रस्रवणं प्राप्याग्नये कामायेष्टिं निर्वपन्ति ॥ ३९ ॥

प्लक्षे प्रास्रवणप्रदेशेऽग्नये कामायेष्टिर्भवति ॥ ३९ ॥

तस्यामश्वां पुरुषीं च धेनुके दत्त्वा कारपचवं (यं) प्रति यमुनावभृथमभ्यवयन्ति ॥ ४० ॥

---

१ ख. °र्षमु° ।

इष्यतेऽश्वपुरुष्योर्दानं धेनुत्वे सति तदुपकाराभावात्तत्प्रसूतेश्च दानम्। दानं च प्रसर्पकेभ्यः। तस्यां कामेष्ट्यामित्यर्थः। अवभृथग्रहणेन सत्रसमाप्तिः ॥ ४० ॥

देवमनुष्येभ्यस्तिरो भवन्ति ॥ ४१ ॥

ब्राह्मणार्थोऽयं सत्रप्रशंसावादः ॥ ४१ ॥

द्वितीयेऽतिरात्रे ज्योतिर्गौरायुरयनं विश्वजिदभि-जिता मनुष्येभ्यस्तिरोभवन्ति ॥ ४२ ॥

आयुर्गृहपतिमरणेऽतिरात्रो भवति (२४-२११) इति कात्यायनः। सर्वेज्यानां विश्वजिज्ज्योतिष्टोमो वा सर्वेषां भवतीति सूत्रान्तरम् ॥ ४२ ॥

द्वितीयेऽतिरात्रे ज्योतिर्गौरायुरयनं विश्वजिदभि-जिताविन्द्रकुक्षी। अत्यन्याः प्रजा भवन्ति ॥४३॥

अतिरात्रः कर्तव्यः। द्वितीये सारस्वते सत्रे ॥ ४३ ॥

ओजिष्ठा भवन्ति ॥ ४४ ॥

ओजिष्ठा बलिष्ठाः ॥ ४४ ॥

तृतीयेऽतिरात्रस्त्रिवृत्पञ्चदशमपरे गोआयुषी इन्द्रकुक्षी ॥ ४५ ॥

भवन्तीत्यनुवर्तते ॥ ४५ ॥

अर्यम्णः पन्थानं यन्ति ॥(ख०)१३॥ देवयानं पन्थानं गच्छन्ति ॥४६॥

सत्रिण इत्यर्थात् ॥ ४६ ॥

दार्षद्वते संवत्सरं ब्राह्मणस्य गा रक्षेत् ॥ ४७ ॥

दार्षद्वतमिति सत्रनामधेयम्। तत्र कर्म व्याख्यायते। कात्यायनः—'ऋत्विगाचार्ययोरन्यतरस्य गा रक्षेत्संवत्सरम्' (का० श्रौ० २४-२२४) इति। संवत्सरं गवां रक्षणमित्यर्थः ॥ ४७ ॥

संवत्सरं व्यर्णे नैतन्धवेऽग्निमिन्धीत ॥ ४८ ॥

अग्निनैन्धीत, पुनराधानवचनाच्च। नैतन्धवप्रदेशे गत्वोदकेऽग्नीन्धनं कुर्यात् ॥४८ ॥

संवत्सरे परिणह्याग्नीनादधीत ॥ ४९ ॥

अन्वारम्भणीयान्तामिति कात्यायनोक्तविकल्पः। दर्शपूर्णमासान्तं वेति सिद्धान्तितः। नैतद्युक्तमस्मच्छाखायामाग्नेयेष्टिर्भवति वक्ष्यमाणसूत्राच्च ॥ ४९ ॥

दृषद्वत्या दक्षिणेन तीरेणाऽऽग्नेयेनाष्टाकपालेन शम्यापरासा ॥ ५० ॥

तेन यागं कुर्वन्पूर्ववच्छम्याप्रासे दृषद्वतीतीरेण दक्षिणेन गच्छेत् ॥ ५० ॥

त्रिः प्लक्षं प्रति यमुनामवभृथमभ्यवयन्ति ॥ ५१ ॥

त्रिः प्लक्षावहरणस्याऽऽर्जव्येन यमुनावभृथमभ्युपैति ॥ ५१ ॥

तदेव मनुष्येभ्यस्तिरो भवति ॥ ५२ ॥

गतः ॥ ५२ ॥

तुरायणेन सर्वामृद्धिमृध्नुवन्ति ॥ ५३ ॥

तुरायणमिति सत्रनाम ॥ ५३ ॥

परमेष्ठितां गच्छन्ति ॥ ५४ ॥

परमेष्ठी ब्रह्मा ॥ ५४ ॥

आग्नेयोऽष्टाकपाल ऐन्द्राग्न एकादशकपालो वैश्वदेवं चरुम् ॥ ५५ ॥

यत्तपस्तप्यते दैवीं तेन हविरुच्छिष्टव्रतो भवति । संवत्सरं सवनविधा इष्टीर्निर्वपति । वैश्वदेवो द्वादशकपालः (आप० श्रौ- २३-१४-९) इत्यापस्तम्बसूत्रम् । कुत एतत्—आग्नेयं प्रातःसवनमैन्द्रं माध्यंदिनं वैश्वदेवं तृतीयसवनमित्यर्थवादात् ॥ ५५ ॥

दीक्षितः कृष्णाजिनं प्रतिमुञ्चते ॥ ५६ ॥

स्वयमेव तूष्णीं कृष्णाजिनादीनि (२४-२३९) इति कात्यायनः ॥ ५६ ॥

मानुषि(षी)मेव तेन समृद्धिमृध्नोति ॥ ५७ ॥

मनुष्यसंबन्धेनर्द्धिमृध्नोति तेन प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ५७ ॥

यत्तपस्तप्यते दैवीं तेन हविरुच्छिष्टव्रतो भवति ॥ ५८ ॥

तेन गृहपतिना । वा प्रकृताशनः ॥ ५८ ॥

संवत्सरमहरहरिष्टिभिर्यजते ॥ ५९ ॥

संवत्सरं यजनीयेषु यागपरिसमाप्तौ सत्यामन्वहं वेत्युच्यते । संवत्सरशब्देन हि सर्वाण्यहानि गृह्यन्ते न यजनीयान्येव । अत्रैवाहरहरिति प्रयोगदर्शनात् ॥ ५९ ॥

सवनकलशो भवति ॥ ६० ॥

गतः ॥ ६० ॥

सर्वसत्रेणापपुनर्मृत्युं जयति ॥ ६१ ॥

गृहपतिः ॥ ६१ ॥

आदित्यानामिवैषां प्रकाशो भवति ॥ ६२ ॥

स्पष्टम् ॥ ६२ ॥

अतिरात्रावग्निष्टोमं मध्ये ॥ ६३ ॥

प्रायणीयोदयनीयवर्जम् । मध्येऽतिरात्रावग्निष्टोमश्च भवति ॥ ६३ ॥

सर्वो दशदशी संवत्सरो द्वादशो विषुवान् ॥ ६४ ॥

भवतीति शेषः ॥ ६४ ॥

त्रिसंवत्सरं गवामयनमादित्यानामङ्गिरसाम् । प्रजापतिं भूमानं गच्छन्त्यभिस्वर्गं लोकं जयन्त्येषु लोकेषु प्रतितिष्ठन्ति ॥ ६५ ॥

आदित्यानामाङ्गिरसां गवामयनं नाम सत्रं त्रिसंवत्सरमिति । ते च यजमानाः प्रजापतिं भूमानं गच्छन्ति । पश्चात्स्वर्गं लोकं प्राप्नुवन्ति । ततः स्वर्गमृत्युपातालेषु प्रतितिष्ठन्तीति फलार्थवाददर्शनाच्छाखान्तरे ॥ ६९ ॥

प्रजापतेः सहस्रसंवत्सरेण प्रजापतेर्ऋद्धिमृध्नुवन्ति ॥ ६६ ॥

ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतां यन्ति यजमानाः । प्रजापतेः सहस्रसंवत्सरेण सत्रेण यक्ष्यामह इत्यादि ॥ ६६ ॥

य एतदुपयन्त्यतिरात्रः सहस्रꣳ संवत्सरांस्त्रिवृतोऽग्निष्टोमा अतिरात्रः ॥ ६७ ॥

प्रायणीयोदयनीयावतिरात्रावभितो भवत इति विध्यर्थवादश्रवणाच्च ॥ ६७ ॥

विश्वसृजाꣳ सहस्रसंवत्सरं विश्वमेनाननुसृजते । य एतदुपयन्ति—पञ्चपञ्चाशतस्त्रिवृतः संवत्सराः पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः पञ्चपञ्चाशतः सप्तदशाः पञ्चपञ्चाशत एकविꣳशाः । विश्वसृजाꣳ सहस्रसंवत्सरम् । विश्वमेनाननुसृजते । य एतदुपयन्ति । तत्र श्लोको विश्वसृजः प्रथमाः सत्रमासत सहस्रसमं प्रसुतेन यन्तः । ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपा हिरण्मयः शकुनिर्ब्रह्मनामेति । तत्र ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकतां यन्ति य एतदुपयन्ति य एतदुपयन्ति ॥ (ख० १४) ॥ ६८ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रेऽष्टादशप्रश्ने चतुर्थः पटलः ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रेऽष्टादशप्रश्नः ।

सार्धशतद्वयसंवत्सराः सहस्रचतुर्थांशरूपास्त्रिवृतः कार्याः । त्रिवृत्स्तोमयुक्तेन सोमयागेन तावन्तः संवत्सरा नेतव्याः । सोऽयं सहस्रसंवत्सरत्रयस्यैकोंऽशः । पुनस्तावन्त एव संवत्सराः पञ्चदशस्तोमयुक्तेन सोमयागेन नेतव्याः । सोऽयं द्वितीयोंऽशः । पुनरपि तावन्तः संवत्सराः सप्तदशस्तोमयुक्तेन सोमयागेन नेतव्याः । सोऽयं त्रितीयोंऽशः। पुनरपि तावन्तः संवत्सरा एकविंशस्तोमयुक्तेन सोमयागेन नेतव्याः । सोऽयं चतुर्थोंऽशः। तदेतत्सर्वं मिलित्वा विश्वसृजां देवानां सहस्रसंवत्सरसत्रमित्युच्यते ।

ये मनुष्या एतत्सहस्रसंवत्सरसत्रमुपयन्त्यनुतिष्ठन्ति । ये चाध्यापका एतद्ग्रन्थजातमाहुः । येभ्यश्च शिष्येभ्य एतद्ग्रन्थजातमाहुः । एताननुष्ठातॄनध्यापकाच्छिष्यांश्चानुसृत्य विश्वं प्रजायते । तत्रानुष्ठातारः साक्षाद्विश्वस्य कर्तारः। अध्यापकास्तदनुष्ठानद्वारा कर्तारः । शिष्यास्तु प्रथमतस्तदनुष्ठानप्रकारान्तरं विदित्वा तथाऽनुष्ठाय पश्चाद्विश्वस्य कर्तारः । तदेवं साक्षात्परम्परया वा तान्सर्वाननुसृत्य विश्वं प्रजायते । किंच देहपातादूर्ध्वं ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य सायुज्यं तादात्म्यं सलोकतां समानलोकनिवासं वा प्राप्नुवन्ति । किंचैतासामेवाऽऽदित्यानां देवतानां सायुज्यं तादात्म्यं सार्ष्टितां समानैश्वर्योपेतत्वं सलोकतां समानलोकनिवासं वा प्राप्नुवन्ति । तत्र कर्मानुष्ठानप्रवृत्तितारतम्यानुसारेण फलभेदो द्रष्टव्यः ।

पूर्वेषु लक्षसंवत्सरसत्रं निरूपितम् । उत्तरेषु सहस्रसंवत्सरसत्रं निरूप्यते—विश्वं सृजन्तीति विश्वसृजस्ते च प्रथमाः सृष्ट्यादावुत्पन्नाः सत्रमनुष्ठितवन्तः । कीदृशं सत्रं सहस्रसंख्याकाः समाः संवत्सरा यस्मिन्सत्रे तत्सहस्रसमम् । किं कुर्वन्तः प्रसुतेन यन्तः प्रतिदिनमभिषुतः सोमः प्रसुतस्तेनानुतिष्ठन्तः । ततः संवत्सरसत्रानुष्ठानाच्छकुनिर्जज्ञे ज्ञानशक्तिक्रियाशक्तिरूपद्वयवान्पक्षी समुत्पन्नः । स च भुवनस्य गोपाः सर्वस्य लोकस्य पालकः । हिरण्मयो ज्योतिर्मयः । ब्रह्मेति तस्य नाम परब्रह्मैव विश्वसृजामनुष्ठानं पालयितुं हिरण्मयशकुनिरूपं स्वीचकार । तं हिरण्यगर्भ इत्याचक्षते । तथा च मन्त्रान्तरमाम्नायते–हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् (तै० सं० ४–१–९) इति य एतदुपयन्तीतिद्विरुक्तिः प्रश्नसमाप्त्यर्था ॥ १८ ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां प्रयोगचन्द्रिकायामष्टादशप्रश्ने चतुर्थः पटलः ॥

प्रयोगवैजन्त्यास्तु मालायाः सूत्रसंस्थितेः ।
सत्रसूत्रस्येह कृतो निर्णयः कौस्तुभो मणिः ॥

मध्यगो यज्ञवपुषस्तुष्टयेऽस्तु मयाऽर्पितः ।
गृह्णाति हि किमप्येष भक्तैर्यद्यत्ततः कृतम् ॥

इति सत्याषाढहिरण्यकेशिसूत्रव्याख्यायां महादेवशास्त्रिसंकलितायां प्रयोगचन्द्रिकायामष्टादशप्रश्नः ।

